

Editorial

Bru Laín i Albert Sales

La crisi econòmica i social oberta arran de la pandèmia de la Covid-19 no té precedents. Malauradament, plou sobre mullat i aquells col·lectius que ja van sortir més colpejats per la crisi econòmica i financera del 2008 tornaran a ser les primeres víctimes d'aquesta nova crisi. Però no només ells. Aquesta vegada, capes molt més àmplies de la població es veuran afectades per les conseqüències d'una crisi multidimensional que els principals organismes polítics nacionals i europeus semblen no voler afrontar amb la profunditat i la valentia que les nostres poblacions necessiten i que comencen a reclamar.

Els estalvis privats de les llars s'estan esgotant si no ho han fet ja, la gent que sobrevivia gràcies a activitats no declarades en l'economia submergida ja no disposen d'uns ingressos complementaris tan precaris com necessaris, la supervivència del petit comerç està seriosament amenaçada, moltes petites i mitjanes empreses han o hauran d'abaixar la persiana aviat, les grans empreses han decretat ERTOS i no sabem fins a quin punt reincorporaran els quatre milions de persones que s'han quedat a l'atur, etc. Mentrestant, la població més rica està acumulant més beneficis i més actius que mai. Quan puguem tornar a sortir al carrer de manera permanent, la societat i l'economia que coneixíem no seran les mateixes i, malauradament, seran pitjors i més injustes del que voldríem imaginar. La solució no pot ser, de nou, l'augment insultant de les desigualtats i la progressiva erosió de les condicions de vida de la majoria de la població. La sortida no pot ser tornar a carregar sobre les espatlles de l'ecosistema, de les dones, de les poblacions migrades, dels i les joves i dels i les precàries, les conseqüències d'una crisi sobrevinguda en la qual no hi tenen cap responsabilitat.

D'aquesta manera, més enllà de l'impacte sobre la salut pública i de les irreparables pèrdues en vides humanes, és més necessari que mai situar el debat; situar l'emergència. Aquest número de la revista *Barcelona Societat* vol abordar aquesta situació dramàtica i vol, així mateix, fer-se ressò de les anàlisis i de les propostes que s'estan plantejant des de diferents àmbits i perspectives. Davant l'actual emergència què està passant, què cal fer?

És en aquest sentit que presentem un recull d'autors i autores que ens ajudaran a abordar aquestes dues preguntes des de diferents punts de vista. Per exemple, ens preguntem què passa i què passarà amb els serveis socials. Uns serveis fonamentals que ja coixejaven abans requereixen ara noves mirades i noves propostes que en garanteixin la seva pròpia supervivència i la seva capacitat d'assistir les poblacions més vulnerables. També volem debatre fins a quin punt els programes de prestacions econòmiques condicionades que coneixíem fins ara tindran la capacitat de fer front a la situació de desigualtat i de pobresa que s'obre ara o si, per contra, no és millor pensar en mecanismes que, com la renda bàsica, podrien garantir les necessitats econòmiques del conjunt de la població de manera incondicional. Us convidem també a posar la mirada sobre el fenomen del sensellarisme que, tot i no ser nou, sembla que es cronificarà i s'acarnissarà en noves poblacions. Reflexionem igualment sobre la situació d'una de les poblacions més vulnerables: els infants. El suport a les famílies i als nens i nenes s'ha de situar en el centre el debat i caldrà que articulem noves i millors polítiques públiques capaces de respondre a la seva situació d'extrema vulnerabilitat. Així mateix, no volem oblidar-nos d'un dels aspectes més dramàtics de l'actual crisi que, malauradament, ja era característic de la nostra ciutat i del nostre país: la crisi habitacional. El dret a l'habitatge s'ha d'encarar, ara més que mai, com a

obligació ineludible per part de les diferents administracions públiques. D'altra banda, posem també la mirada sobre la situació del sistema públic de sanitat. Ara aplaudim els metges, les metgesses i el personal sanitari com si fossin herois i heroïnes davant la pandèmia, però què en queda, del nostre sistema de salut, després d'anys de retallades pressupostàries i de personal? Vinculat a la salut, abordem també l'abast social de la pandèmia a la ciutat de Barcelona, barri a barri, segmentant per gèneres i per renda per tal de copsar amb dades i rigor quina és la diferent afectació de la malaltia a la nostra ciutat. L'ocupació, els mercats de treball, els d'ara i els de demà, ocupen també una part important de la reflexió d'aquest monogràfic. Vinculat a la qüestió de la infància, ens preguntem també com estan passant el confinament els nens i les nenes de la nostra ciutat i, en particular, com està afectant aquesta situació a la "bretxa educativa" i a la complexa tasca de l'aprenentatge des de casa. La salut mental es presenta com un debat fonamental aquests dies, i ens preguntem com està responent la ciutadania a gairebé dos mesos de confinament i de quines eines disposa per cuidar el seu benestar emocional i psicològic. De la mateixa manera, ens preguntem sobre un dels fenòmens més característics de les societats actuals: la soledat no desitjada. La solidaritat i les xarxes de suport mutu són també qüestions de les quals s'està parlant molt aquests dies i que cal posar en valor. Les xarxes, els sentiments i les pràctiques de col·laboració entre la ciutadania tenen un paper fonamental per "parar el cop" i, sens dubte, guarden una important relació amb el sistema polític i amb l'estat actual dels sistemes democràtics i amb el seu futur. Finalment, una temàtica que no podem deixar passar i que abordem en els dos darrers articles: la situació de les dones i les perspectives feministes sobre aquesta situació de confinament i del

3 | Barcelona Societat - Editorial

context que vindrà. Sens dubte, les solucions i la sortida de la crisi haurà de tenir enfocament i mirada de dona.

Ningú no s'esperava el que ha passat, sens dubte. Però sí que disposem de la informació, del coneixement i de l'experiència necessària per fer-nos una idea de què pot passar a partir d'ara i poder fer algunes prediccions, per més provisionals que siguin. Aquest número de la revista *Barcelona Societat*, produït en plena crisi d'emergència però preparat amb l'esforç, les ganes i la col·laboració d'un bon grapat de gent, pretén contribuir a pensar i fonamentar de manera col·lectiva i compartida noves eines i estratègies per fer front a la situació del confinament però, sobretot, per pensar com ens en sortirem el dia de demà. Els reptes són immensos, però l'energia i el compromís de moltes i molts, també. Per tant: situem el debat per situar l'emergència. Bona lectura i, sobretot, molts ànims.